

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 6. februar 2004

Letnik XII

Št. 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o divjadi in lovstvu 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spodbujanju razvoja turizma 8

Mnenje državnega sveta ob obravnavi spremembe proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in 2005 10

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2004 in 2005 11

Mnenja komisij državnega sveta 11

Predavanje o novih dimenzijah slovensko-avstrijskega sodelovanja 17

Peto srečanje Združenja evropskih senatov v Pragi 18

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o divjadi in lovstvu - druga obravnava EPA 995 - III

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, ob obravnavi predloga zakona o divjadi in lovstvu - druga obravnava sprejel naslednje

MNENJE

K predlogu zakona o divjadi in lovstvu - druga obravnava

Državni svet Republike Slovenije je v razpravi in glasovanju o amandmajih oziroma pripombah na predlog zakona poudaril, da je predlog zakona o divjadi in lovstvu neurejen in nekonsistenten, predvsem pa predlog zakona ne upošteva vloge in pomena lokalnih skupnosti, ki bi morale biti vključene v dejavnost lova, ker se bo gospodarilo na njihovem prostoru. Ena od možnih rešitev bi bila, da se v začetnih določbah opredeli vloga lokalnih skupnosti; država, ki ima v lasti velik delež gozdov, pa bi lahko vse pristojnosti (npr. podeljevanje koncesij) prenesla na lokalne skupnosti.

Državni svet ugotavlja, da se nekateri amandmaji oziroma pripombe na predlog zakona nanašajo na enakopravnost lastnikov zemljišč in gozdov v Republiki Sloveniji, medtem ko so nekateri amandmaji oziroma pripombe opredeljeni in usmerjeni v večjo vključitev in vlogo lokalnih skupnosti v predlog zakona.

V izogib preprečitve kolizije in interesov je državni svet sprejel stališče, da naj se v vseh predlogih amandmajev oziroma pripombah besede „lastniki zemljišč“ nadomestijo z besedami „organizacije lastnikov zemljišč in lokalne skupnosti“, pri čemer je treba nekatere amandmaje oziroma pripombe še uskladiti.

Državni svet je z večino glasov podprl naslednje konkretne **pripombe** (amandmaje) ter Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da jih sprejme:

K 3. členu

1. Tretji odstavek se spremeni in se glasi:

„Lovska pravica pripada na državnih zemljiščih Republiki Sloveniji, na zasebnih zemljiščih pa lokalnim skupnostim“.

K 5. členu

1. Pod pojem „lovski objekti“ je potrebno dodati tudi „privabljalna krmišča“, ker se to pojavlja tudi v drugih členih predloga zakona.

K 6. členu

1. Tretji odstavek se naj spremeni tako, da se glasi:

„Meje lovsko upravljalnih območij določi Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za divjad in lovstvo, na podlagi

mnenja ministrstva, pristojnega za varstvo narave. Strokovne podlage za njihovo določitev pripravi Zavod v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi“.

Obrazložitev:

Lokalne skupnosti morajo biti vključene v pripravo vseh aktivnosti okrog lovstva, saj se bo gospodarilo na njihovem prostoru in zato morajo sodelovati in dajati soglasja pri sprejemanju odločitev lovstva.

K 7. členu

1. Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

„Lovišča s posebnim namenom se ustanovijo z namenom opravljanja posebnih nalog s področja in usmerjanja razvoja populacij divjadi in njenega življenjskega okolja praviloma na zemljiščih v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije. „

Obrazložitev:

Lovišča s posebnim namenom se ne morejo ustanavljati na zasebnih zemljiščih, ker je že do sedaj prihajalo do različnih interesov med lastniki zemljišč in državnimi lovišči, ki niso našli skupnega jezika za gospodarjenje na prostoru v zasebni lasti in so bili lastniki zemljišč v podrejenem položaju.

2. Spremeni se tretji odstavek, ki se glasi:

„(3) Lovišča s posebnim namenom ustanovi Vlada na predlog ministra/ministrice, pristojnega/pristojne za divjad in lovstvo, v soglasju z organizacijami lastnikov zemljišč in lokalnimi skupnostmi. Strokovne podlage za ustanovitev lovišč s posebnim namenom izdela Zavod, pri čemer z mnenji sodelujejo lovske in naravovarstvene organizacije.“

3. Črta se 4. alineja četrtega odstavka.

Obrazložitev:

Zemljišča, na katerih se izvaja lovsko dejavnost, ne morejo biti vključena v lovišča s posebnim namenom brez soglasja lastnikov zemljišč, saj bi v nasprotnem primeru bila kršena njihova pravica do zasebne lastnine. Pri tem je treba pridobiti tudi soglasje lokalne skupnosti.

Financiranje lovišča s posebnim namenom iz državnega proračuna je nesprejemljivo. Divjad ima tudi gospodarsko funkcijo. Zato mora lovišče svojo dejavnost pokrivati iz lastnih sredstev, še posebej če bodo ostala v takšnem obsegu, kot so sedaj. To je podobno, kot če bi bila Gozdna gospodarstva, ki imajo koncesijo za sečnjo v državnih gozdovih še dodatno financirana iz državnega proračuna.

K 8. členu

1. Spremeni se 1. odstavek, ki se glasi:

- „(1) Lovišče je prostorsko zaokrožena zemljiška in vodna površina, ki glede na naravne ter druge pogoje v prostoru omogoča:
- smotrno in usklajeno razporeditev ter izvajanje v lovsko upravljavskem območju načrtovanih ukrepov in nalog pri upravljanju z divjadjo;
 - zagotavljanje sredstev za povračilo škod od divjadi lastnikom zemljišč;
 - učinkovito spremljanje in nadzor upravljanja z divjadjo.“

2. Spremeni se 3. odstavek, ki se glasi:

„(3) Lovišča s predpisom ustanavlja minister/ministrice v soglasju z organizacijami lastnikov zemljišč in lokalnimi skupnostmi. Predlog za ustanovitev lovišč izdelata Zavod v sodelovanju z lovsko zvezo Slovenije ter k temu pridobi mnenje območnega združenja upravljalcev.“

Obrazložitev:

Po kakšnih kriterijih naj bi bila velikost lovišča ravno 2000 ha? Slovenija je zelo raznolika, zato je takšno togo določevanje velikosti lovišča nesmiselno ter tako ekološko kot tudi gospodarsko vprašljivo.

Zemljišča, na katerih se izvaja lovski dejavnost, ne morejo biti vključena v lovišča brez soglasja lastnikov zemljišča, saj bi v nasprotnem primeru bila kršena njihova pravica do zasebne lastnine. Pri tem je treba pridobiti tudi soglasje lokalne skupnosti.

K 9. členu

1. Člen se črta.

Obrazložitev:

Ta člen je že zajet v 7. členu tega zakona.

K 11. členu

1. Spremeni se 3. odstavek, ki se glasi:

„(3) Meje lovišč, ki jih ustanovi s predpisom minister/ministrice v soglasju z ministrom/ministrice, pristojnim/pristojno za varstvo narave, ter v soglasju z organizacijami lastnikov zemljišč in lokalnimi skupnostmi, se za potrebe vodenja katastra na novo opišejo. Predlog opisa mej lovišča pripravi Zavod v sodelovanju z Zvezo, pri čemer z mnenji sodelujejo upravljalci in lastniki zemljišč, katerih zemljišča bodo vključena v lovišče.“

Obrazložitev:

Lastniki zemljišč, katerih zemljišča bodo vključena v lovišče, morajo sodelovati pri določitvi mej lovišča. V nasprotnem primeru bi bila kršena njihova pravica do zasebne lastnine. Pri tem je treba pridobiti tudi soglasje lokalne skupnosti.

K 12. členu

1. Spremeni se 4. odstavek, ki se glasi:

„(4) Program upravljanja se izdelata v skladu z usmeritvami programov

razvoja gozdov, varstva narave, razvoja kmetijstva ter drugih dejavnosti. Program upravljanja izdelata Zavod v sodelovanju z Zvezo, Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije in drugimi organizacijami lastnikov zemljišč, ki so vključena v lovišča, znanstveno–raziskovalnimi in naravovarstvenimi organizacijami, ob upoštevanju razvojnih programov drugih dejavnosti, ki so povezane z divjadjo in njenim življenjskim okoljem.“

Obrazložitev:

Organizacije lastnikov zemljišč morajo sodelovati pri oblikovanju Programa, saj se lovski dejavnost izvaja na njihovem zemljišču. Lastniki zemljišč posredno v največji meri skrbijo za življenjski prostor divjadi. Divjad velikokrat bistveno vpliva na druge dejavnosti kmetijskih zemljiščih in v gozdovih. Pri tem mislimo predvsem na zmanjšanje dohodka od zemljišča zaradi škod po divjadi.

K 13. členu

1. Spremeni se 2. odstavek, ki se glasi:

„(2) Načrte lovsko-upravljaljskih območij izdeluje Zavod v sodelovanju z lovskimi organizacijami in Kmetijsko gozdarsko zbornico in drugimi organizacijami lastnikov zemljišč, pri čemer z mnenji sodelujejo organizacije varstva narave in druge, katerih dejavnost je povezana z divjadjo in njenim okoljem.“

Obrazložitev:

Pri načrtih lovsko-upravljaljskih območij morajo organizacije lastnikov zemljišč aktivno sodelovati, in ne imeti samo pravice podajati mnenja. Lastniki zemljišč posredno v največji meri skrbijo za življenjski prostor divjadi. Poleg tega divjad velikokrat bistveno vpliva na druge dejavnosti na teh zemljiščih. Pri tem mislimo predvsem na zmanjšanje dohodka od zemljišča zaradi škod po divjadi. Z aktivnejšo vlogo lastnikov zemljišč pri načrtovanju se bo prav gotovo zmanjšalo število konfliktov med lastniki zemljišč in upravljalci lovišč.

K 16. členu

1. Spremeni se 3. odstavek, ki se glasi:

„(3) Upravljalci v sodelovanju z območnim združenjem upravljalcev, Zavodom, Kmetijsko gozdarsko zbornico in drugimi organizacijami lastnikov zemljišč smotrno razdelijo v letnem načrtu lovsko-upravljaljskega območja določene ukrepe med posamezna lovišča in lovišča s posebnim namenom.“

Obrazložitev:

Pri določitvi ukrepov morajo organizacije lastnikov zemljišč aktivno sodelovati. Divjad velikokrat bistveno vpliva na druge dejavnosti na teh zemljiščih. Pri tem mislimo predvsem na zmanjšanje dohodka od zemljišča zaradi škod po divjadi. S tem se bo zmanjšalo tudi število konfliktov med lastniki zemljišč in upravljalci lovišč.

K 24. členu

1. Spremeni se 2. odstavek, ki se glasi:

„(2) Z divjadjo v loviščih upravljajo lovske družine. Za upravljanje z divjadjo v lovišču se podeli koncesija proti plačilu in določi upravljalca z upravno odločbo na podlagi javnega razpisa ter za dobo 10 let, skladno z obdobjem veljavnosti dolgoročnega načrta lovsko-upravljaljskega območja.“

Obrazložitev:

Koncesija se mora podeljevati za določen čas, sicer je zakon diskriminatoren do drugih lovskih organizacij na istem področju. Koncesija za nedoločen čas tudi dopušča nepravilnosti pri gospodarjenju z divjadjo zaradi prevelike brezskrbnosti koncesionarjev za nedoločen čas. Menimo, da je doba 10 let primeren okvir za smotrno in načrtno gospodarjenje, še posebej ker se ta doba ujema z obdobjem veljavnosti dolgoročnega načrta lovsko-upravljalvskega območja.

K 25. členu

1. V četrtem odstavku naj se črtajo besede „lahko pa tretjim osebam odda izvedbo posameznih ukrepov in nalog“.

Obrazložitev:

Ukrep in naloge so tudi lov in kaj lahko se zgodi, da bodo posamezne lovske organizacije (lovišča s posebnim namenom) oddajale lov tretjim osebam in bo tako prihajalo do špekulacij in odstrela samo trofejne divjadi.

K 26. členu

1. Spremeni se prednostni vrstni red pri izbiri koncesionarjev, ki je naslednji:

- »(4) Lovske organizacije, katerih večji del članov/članic so lastniki zemljišč in gozdov na območju lovišča.
- (5) Lovske organizacije, kateri večji del članov/članic ima stalno prebivališče na območju lovišča.
- (6) Lovske organizacije, ki so do uveljavitve tega zakona s predpisi in načrti ustrezno upravljale z loviščem.
- (7) Lovske organizacije, ki mejijo na lovišče sedanjega upravljavca.«

Obrazložitev:

Po tem predlogu so lastniki zemljišč in gozdov v izrazito diskriminatornem položaju, saj so lovske organizacije, katerih večji del članov/članic so lastniki zemljišč šele na 3. (tretjem - predzadnjem mestu) mestu. Menimo, da morajo imeti lovske organizacije lastnikov zemljišč in ostalega lokalnega prebivalstva prednostno pravico za pridobitev koncesije, saj najbolje poznajo njihovo področje in tudi kot lastniki skrbijo za zemljišča in gozdove in s tem posledično tudi za življenjski prostor divjadi.

K 29. členu

1. Spremeni se 1. odstavek, ki se glasi:

„(1) Zavezanci za plačilo za podeljeno koncesijo so vsi koncesionarji. Plačila se zbirajo na posebnih računih občin in razdeljujejo po sprejeti metodologiji, ki jo predpiše minister/ministrica.“

2. Spremeni se 3. odstavek, ki se glasi:

„(3) Osnova za izračun koncesnine je letni načrt odvzema posameznih vrst divjadi za lovišče in lovišče s posebnim namenom.“

3. Četrty odstavek se črta.

4. Spremeni se 5. odstavek, ki se glasi:

„(5) Koncesnina za posamezno lovišče ali lovišče s posebnim namenom je enaka vsoti 70 % prodajne cene vseh uplenjenih trofej

divjadi in 70 % prodajne cene vsega mesa uplenjene divjadi.“

5. Spremeni se 6. odstavek, ki se glasi:

„(6) Koncesnina se nameni:

- lastnikom zemljišč kot nadomestilo za uporabo zemljišča - 70 % celotne koncesnine,
- lokalnim skupnostim - 30 % celotne koncesnine. „

Obrazložitev:

Lastniki zemljišč so upravičeni do nadomestila za izvajanje lova, ki ga na njihovih zemljiščih opravlja nekdo drug. V nasprotnem primeru izgubljajo del lastninske pravice na svojem zemljišču. Koncesnina mora biti natančno določena z deleži. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da bo koncesnina tudi 0 %, še posebej če bi pri tem upoštevali povračilo škod ter biotehnična in biomeliorativna dela. Zato se škode in dela v lovišču ne upoštevajo pri izračunu koncesnin in spadajo v razliko med celotnim prihodkom od uplenjene divjadi in koncesnino, kar znaša 30 % od celotnega prihodka uplenjene divjadi. Pri izračunu koncesnine je nujno upoštevati tudi trofeje, ki so vredne veliko več kot meso divjadi. Ker se bodo koncesnine delile lastnikom in lokalnim skupnostim, je najprimernejše, da se plačila za koncesijo zbirajo na računih občin, ki potem tudi razdelijo ta sredstva med lastnike po točno določeni metodologiji.

K 30. členu

1. Na koncu prvega odstavka se doda besedilo: "Območna enota kmetijsko gozdarske zbornice in lokalne skupnosti (občine)".

Obrazložitev:

Tu morajo sodelovati tudi te organizacije in ustanove, tako da so usklajeni s prostorskimi in razvojnimi akti lokalnih skupnosti in interesi lastnikov zemljišč, katere zastopa Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije.

2. V četrtem odstavku se črta besedilo „v soglasju z ministrom/ ministrico, pristojno za varstvo narave“.

Obrazložitev:

Do soglasja med dvema ministrstvom bo težko priti, kar se je pokazalo že do sedaj na področju gospodarjenja z divjadjo.

31. členu

1. Spremeni se 1. odstavek, ki se glasi:

„(1) Območni gozdnogospodarski načrti morajo vsebovati iz dolgoročnega načrta lovsko-upravljalvske območij povzeta določila o upoštevanju življenjskih zahtev divjadi pri gospodarjenju z gozdovi in določila ter obseg in lokacijo prednostnih površin za divjad. Gozdnogospodarski načrti gozdnogospodarskih enot pa morajo podrobno opredeliti, kje, kaj in kako je potrebno varovati za obstoj divjadi. Pri določitvi lokacij prednostnih površin za divjad z Zavodom sodelujejo tudi organizacije lastnikov zemljišč in lokalne skupnosti.“

Obrazložitev:

Lastniki zemljišč in lokalne skupnosti so lahko z določitvijo prednostnih površin za divjad deležni tudi omejitev pri gospodarjenju in ostalih dejavnostih. Divjad lahko povzroči tudi škodo na zemljiščih. Zato je nujno, da se vključijo v odločanje o teh površinah.

K 32. členu

1. Prvi odstavek se črta.

2. Spremeni se 2. odstavek, ki se glasi:

„(2) Fitofarmacevtska sredstva za varstvo kmetijskih kultur se smejo uporabljati samo v skladu s predpisi o uporabi teh sredstev.“

3. Tretji odstavek se črta.

4. Spremeni se 4. odstavek, ki se glasi:

„(4) Pri opravljanju kmetijskih del, zlasti s stroji, ki ogrožajo divjad, je obvezno uporabljati preventivna sredstva in načine dela za preprečevanje oziroma omejevanje izgub divjadi na leglih in gnezdih. Upravljalci lovišč v celoti financirajo nabavo teh sredstev, lastniki in drugi upravljalci zemljišč pa so sredstva dolžni uporabljati.“

5. Šesti odstavek se črta.

Obrazložitev:

Ta določba se ne more izvajati zaradi majhnosti površin parcel in se lahko uveljavlja samo na zaokroženih območjih, ki so določeni v gozdnogospodarskih načrtih.

K 33. členu

1. Tretji odstavek se črta.

Obrazložitev:

Odstavek je nesmiseln. Če se izvrši melioracija, se izvrši z namenom izboljšanja kmetijskih zemljišč. Sredi kompleksa je praktično nemogoče ohraniti 20 % parcel, saj sistem ne bo deloval.

K 35. členu

1. Spremeni se 4. odstavek, ki se glasi:

„(4) Psov ni dovoljeno brez nadzorstva spuščati v prosto naravo. Lastnik je odgovoren za škodo, ki jo njegova žival prizadene divjadi.“

Obrazložitev:

Na podeželju ni običaj, da bi mačke zapirali v kletke ali jih imeli privezane na vrvici. Zato jih je nemogoče nadzorovati in se že od nekdanj prosto gibljejo.

K 42. členu

1. Spremeni se 1. odstavek, ki se glasi:

„(1) Krmljenje divjadi je dovoljeno samo ob ekstremno neugodnih vremenskih razmerah ter le za tiste vrste divjadi in na lokacijah, predvidenih z načrti lovsko-upravljaljskih območij.“

2. Spremeni se 2. odstavek, ki se glasi:

„(2) Mrhovišča za krmljenje medveda je dovoljeno postaviti v ustrezni oddaljenosti od naselij in posameznih stanovanjskih in gospodarskih objektov ter le na lokacijah, predvidenih z načrti lovsko-upravljaljskih območij in drugih potrjenih dokumentov, ki opredeljujejo upravljanje s to vrsto divjadi.“

Obrazložitev:

Današnje stanje je takšno, da lovske družine hranijo npr. divje prašiče izključno s koruzo skozi vse leto, pri čemer porabijo po nepotrebnem velike količine. To niso več divje živali, ampak razvajeni prašiči pitanci, ki potem, ko jim zmanjka koruze v gozdu, navalijo na polja. Ta člen v ničemer ne rešuje sedanjega stanja. Zato je krmljenje primerno samo ob zelo neugodnih vremenskih razmerah, npr. v hudi zimi. Mrhovišča za krmljenje medveda morajo biti v ustrezni oddaljenosti od naselij in posameznih hiš, saj se zdaj ponekod dogaja, da so mrhovišča preblizu naselij. Jasno je, da bo medved šel raziskovat naprej proti naselju, in ne nazaj v gozd.

K 44. členu

1. V prvem odstavku naj se spremeni naslednje:

„Navadni jelen	- samec od 16. avgusta do 31. januarja - lanščak-junica od 1. julija do 31. januarja
Damjak	- tele od 1. septembra do 31. januarja - samec od 16. avgusta do 31. januarja - teleta od 16. avgusta do 31. januarja - junica, lanščak od 1. julija do 31. januarja
Gams	- kozel, kozlički obeh spolov od 15. avgusta do 31. januarja
Polh	- od 15. septembra do 30. novembra”

Obrazložitev:

Ta lovna doba ne bo negativno vplivala na divjad in bo usklajena s sosednjimi državami, ki mejijo na naša lovišča, saj gre ponekod za gospodarjenje z isto populacijo. S tem bo omogočeno tudi lovskim organizacijam izpolnjevanje letnih načrtov, če se pojavijo problemi v primeru neugodnih vremenskih razmer.

K 47. členu

1. Spremeni se 1. odstavek, 3. točka, ki se glasi:

“3. Loviti divjad bližje kot 200 m od stanovanjskih, industrijskih in drugih objektov, železniških prog ali javnih cest z izjemo gozdnih in poljskih cest ali poti.”

Obrazložitev:

Izvajanje lova samo 50 metrov od stanovanjskih, industrijskih in drugih objektov, železniških prog in javnih cest je mnogo preblizu in lahko ogroža zdravje in življenje ljudi, zato predlagamo oddaljenost 200 m.

2. Spremeni se 1. odstavek, 13. točka, ki se glasi:

“Uporabljati pri lovu lok ali lokostrel v prosti naravi, razen v oborah.”

Obrazložitev:

Lok in lokostrel je dovoljeno uporabljati v oborah tudi drugje po svetu, ponekod pa celo v prosti naravi. Kdor pozna način lova in učinek lokostrela in loka, bo vedel, da je učinek isti kot pri lovu s puško, s tem, da manj vznemirja divjad, ker ni poka. V primeru slabega zadetka pa je v oborah lažje najti zastreljeno divjad kot pa v prosti naravi.

3. V prvem odstavku se 20. točka črta.

Obrazložitev:

Pod lovskimi objekti ni privabljalnih krmišč.

K 53. členu

1. Prvi odstavek se spremeni in se glasi:

„(1) Glede na namen in velikost se obore delijo na:

- obore, namenjene za raziskovalne namene;
- obore, namenjene gospodarski dejavnosti in dopolnilni dejavnosti na kmetijah;
- obore ne morejo biti manjše od 0,5 ha.“

Obrazložitev:

Reja divjadi je vse bolj dopolnilna dejavnost kmetij na zaraščenih in zapuščenih zemljiščih. Izgradnja obor in reja pa je tudi eden od ukrepov proti zaraščanju kmetijske krajine, saj je vse preveč neobdelanih in zaraščenih površin. Reja divjadi v oborah naj se določi v posebnih predpisih.

2. Drugi odstavek se spremeni in se glasi:

„(2) Dovoljenje za postavitev obore izda pristojni organ Upravne enote po postopku, ki ga predpisuje zakonodaja o graditvi objektov, ali na podlagi lokacijske informacije za manjše obore, katero izda občinska uprava.“

Obrazložitev:

Za manjše obore, za katere se predlaga, da bi se jih lahko urejalo na podlagi lokacijskih informacij za gradnjo enostavnih objektov, bi bilo potrebno ustrezno korigirati tudi pravilnik o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, ki je podlaga za izdajo lokacijske informacije. Pravilnik je trenutno v medresorskem usklajevanju in ga pripravlja Ministrstvo za okolje in prostor. V pravilniku bi bilo potrebno definirati največjo velikost in ostale pogoje.

3. V četrtem odstavku se zadnji stavek črta.

Obrazložitev:

V obstoječih oborah se že do sedaj gojijo domorodne živali, kot sta divji prašič in navadni jelen, in v ničemer ne ogrožajo prosto živeče živali v naravi, saj so varovane z dobro ograjo in ni vzroka, da bi jih gojili še naprej.

4. V 7. odstavku se v drugem stavku besede „v 8 dneh“ nadomestijo z besedami „v 14 dneh“. Za tem stavkom pa se doda novi stavek, ki se glasi: „V 14-dnevem roku pobega divjadi iz obore pa lovci ne smejo loviti pobegle divjadi v razdalji 500 m od ograje obore.“

5. Doda se novi 8. odstavek, ki se glasi:

„Lovec, ki opazi pobeg divjadi iz obore, mora obvestiti lastnika/lastnico obore, zavod, lovsko inšpekcijo in upravljalca lovišča.“

Obrazložitev:

Osemdnevni rok za polovitev divjadi je prekratek zaradi načina lova pobegle divjadi, saj se jo ulovi živo, če je le mogoče, in to s hrano ali pa z narkotiki, tako da je škoda čim manjša. Petstometrski pas pa naj bo prepoved, ker običajno če živali niso vznemirjene in prepodene, se same vrnejo v oboro, ker so navajene na hrano in niso navajene živeti v prosti naravi.

K 55. členu

1. Tretji odstavek se črta.

Obrazložitev:

Po tej dikciji stavka se škoda ne bo mogla oceniti na posameznih zemljiščih, saj v primeru, da se bo ocenjevalo po območju, ki je lahko veliko tudi 100 ha in škoda za območje ne bo preseгла 5 %, se škoda na posamezni parceli ali kulturi, čeprav bo 100 %, ne bo mogla oceniti.

2. Spremeni se 4. odstavek, ki se glasi:

„(4) Na travnikih in pašnikih se kot škoda šteje vsa škoda, povzročena po katerikoli vrsti divjadi.“

3. Druga in tretja alineja 5. odstavka se brišeta.

4. V 5. odstavku se doda alineja, ki se glasi:

„- poškodovanje ali uničenje nasada rastišču primerne drevesne vrste, katere vnos mladja je bil skladen z gozdno-gojitvenim načrtom.“

Obrazložitev:

Poleg divjih prašičev povzročajo škodo na travnikih in pašnikih tudi druga divjad, npr. preštevila jelenjad lahko povsem popase travnik. Po predlogu zakona je na ekološko zaokroženem področju površine vsaj 10.000 hektarjev lahko objedenost vsega gozdnega mladja do 40 %. Na enakem področju je lahko objedenost mladja posamezne drevesne vrste celo do 75 %. Za ponazoritev naj navedemo, da je v Nemčiji dopustna objedenost 10 - 15 %. Pri nas bi lahko bila zgornja meja povprečne objedenosti zaradi večje vrstne pestrosti okrog 20 %. S tako visoko objedenostjo, kot jo dovoljuje predlog zakona, se v gozdu prav gotovo poruši dinamično ekološko ravnovesje predvsem med divjadjo in rastlinskimi vrstami. Tu govorimo samo o povprečnih vrednostih. Vendar pa je v tako raznolikih gozdovih, kot so v Sloveniji, o povprečni objedenosti nesmiselno govoriti, saj ponekod razmere v gozdnem mladju dopuščajo večjo objedenost, medtem ko drugod objedenosti za normalen razvoj gozda sploh ne sme biti. Prevelika objedenost povzročajo tudi gospodarsko škodo, saj lastniki gozdov ne bodo mogli vzgojiti takšnega gozda, ki bi jim prinašal trajen dohodek. Če pa bodo že hoteli vzgojiti kakovosten gozd, bodo morali ogromno sredstev vložiti v sadnjo in zaščito posajenega in naravnega mladja. Ker so škode te vrste tudi v državnih gozdovih zelo velike, si bo država s sprejetjem takšnega zakona naredila medvedjo uslugo. Gozd po tem predlogu zakona ni več gozd v pravem pomenu besede, ampak samo še pašnik za divjad.

Potrebno je tudi dodati, da se za škodo šteje tudi poškodovanje ali uničenje nasada, ki je bil osnovan v skladu z gozdno-gojitvenim načrtom.

K 56. členu

1. V prvem odstavku se doda nova alineja, ki se glasi:

„- lovška organizacija sofinancira in pomaga pri postavitvi ovir, zaščiti kultur in domačih živali“

Obrazložitev:

Postavitev dovolj učinkovitih ovir ali ograj za zaščito pred divjadjo ali zvermi je zelo draga in vzame tudi veliko časa. Klasične ograje, ki so se postavljale za pašnike, sedaj za povračilo škod lovška stroka ne priznava, zato naj tudi finančno in z delom prispeva k popolnejši zaščiti in s tem k manjšim škodam po divjadi in zvereh.

2. Drugi odstavek se črta.

ni član nobene lovske organizacije, v nasprotnem primeru lovci nadzorujejo sami sebe.

K 78. členu

1. Briše se 10. točka 1. odstavka.

Obrazložitev:

Navedena točka se ne sklada z vloženim amandmajem k tretjemu odstavku, 33. člena.

2. 11. in 15. točka v 1. odstavku se črtata in preneseta v 80. člen predloga zakona.

Obrazložitev:

V mesecih od marca do avgusta je tudi sezona gozdnih in kmečkih opravil in kaj lahko pride do izigravanja te določbe zakona s strani čuvajev ali prijaviteljev, saj so kazni previsoke.

K 79. členu

1. Črta se 15. točka.

Obrazložitev:

Če bodo sprejeti amandmaji k 53. členu, je to brezpredmetno, ker ni določeno, kolikšne smejo biti obore. Pri tem se postavlja vprašanje, kaj bo z že zgrajenimi oborami, tudi državnimi.

K 80. členu

1. Spremeni se 1. točka, ki se glasi:

„1. Če brez nadzorstva izpušča psa v prosto naravo.“

2. Druga točka se naj prenese v 78. člen. V ta člen pa naj se preneseta 11. in 15. točka 78. člena predloga zakona.

Obrazložitev:

Ogrožanje življenja in zdravja ljudi ne moremo istovetiti z živalmi že zaradi vrednot naše družbe; to je hud prekršek ali kaznivo dejanje že po ostalih zakonih.

3. V 18. točki naj se črtajo besede „na privabljalnih krmiščih“.

Obrazložitev:

Lovskega objekta „privabljalno krmišče“ kot pomena izrazov ni v 5. členu tega predloga zakona.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spodbujanju razvoja turizma - druga obravnava EPA 995 - III

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, ob obravnavi predloga zakona o spodbujanju razvoja turizma sprejel naslednje

MNENJE k predlogu zakona o spodbujanju razvoja turizma - druga obravnava

Državni svet se je seznanil s predlogom zakona o spodbujanju razvoja turizma, ki ga je Ministrstvo za gospodarstvo pripravilo na osnovi Strategije slovenskega turizma 2002-2006, ki jo je Vlada Republike Slovenije sprejela julija 2002, in ga podprl.

Po razpravi je bilo oblikovano mnenje, da bi predlog zakona moral konkretnije opredeliti vlogo in naloge lokalnih skupnosti. Stimulirati bi bilo potrebno medsebojno sodelovanje in povezovanje občinskih struktur, subjektov in politik na širših turističnih območjih.

Prednostna naloga Ministrstva za gospodarstvo bi morala biti ustvarjanje stimulatивnih sistemskih pogojev in spodbud za odpiranje novih turističnih proizvodov. Pri tem bi moralo ministrstvo bolj fleksibilno sodelovati z drugimi ministrstvi in resorji ter poenostaviti postopke in odpraviti ovire pri registraciji in zagonu malih podjetij. Nove podjetniške pobude na področju turizma bi morale spremljati ustrezne davčne olajšave ter stimulatивna zasebna vlaganja.

Državni svet predlaga, da bi bilo potrebno ponovno preučiti smiselnost podeljevanja javnih pooblastil tudi s strani občin za tiste aktivnosti in naloge na področju turizma, ki bi povečale ponudbo in gospodarsko aktivnost na posameznem turističnem območju.

Državni svet tudi opozarja, da predlog zakona ne opredeljuje vmesne stopnje institucionalne organiziranosti, saj govori samo o državnem nivoju in turističnem območju, izjeme so le nevladne organizacije, ki delujejo na področju turizma. Poleg tega so na eni strani opredeljena turistična območja, skupna infrastruktura ter naloge, na drugi strani pa predlog zakona ne definira konkretnih nosilcev spodbujanja razvoja turizma, njihove konkretne pristojnosti in naloge ter odgovornosti.

Nadalje državni svet meni, da bi morale v skladu z drugimi zakoni turistično takso plačevati tudi osebe, ki se nastanijo v počitniških hišah (vikendih) ter bi jih bilo potrebno ustrezno opredeliti v predlogu zakona.

Državni svet je z večino glasov podprl naslednje konkretne **pripombe** (amandmaje) ter Državnemu zboru Republike Slovenija predlaga, da jih sprejme:

K 3. členu

Četrta alineja naj se spremeni tako, da se glasi:

»s spodbujanjem delovanja turističnih društev in njihovih zvez pri izvajanju njihovih dejavnosti.«

Obrazložitev:

V skladu s Strategijo slovenskega turizma 2002-2006 je na osnovi partnerskega modela organiziranosti turizma na nacionalni ravni eden temeljnih subjektov tudi turistično društvena organizacija kot civilna družba na področju turizma. Zato ni razlogov, da država njeno delovanje s predlogom zakona omejuje. Zakon govori o »spodbujanju

delovanja turističnih društev in njihovih zvez pri krepitvi turistične kulture«. Za turistično društveno organizacijo je taka formulacija nesprejemljiva, saj ne izraža obstoječe in s statutom Turistične zveze Slovenije opredeljene aktivnosti, deluje omejevalno in ne motivira. Dejavnost turistične društvene organizacije pri razvoju turizma je mnogo širša: sooblikuje turistični razvoj, turistično ponudbo, deluje na urejanju prostora in okolja, vključevanju naravnih vrednot in kulturne dediščine v turizem, ozaveščanje ljudi za turizem, sooblikuje kakovost življenja, deluje na ustvarjanju gostoljubnosti in prijaznosti, uresničuje turistične aktivnosti med mladimi in drugo. Predlagana formulacija je po našem mnenju bolj sprejemljiva, saj odraža delovanje turistične društvene organizacije tudi glede vsebine strategije slovenskega turizma.

K 4. členu

Prvi odstavek (1) naj se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Turistično območje je geografsko zaokroženo območje ene ali več občin, ki ponuja določen splet turističnih storitev oziroma integralni turistični proizvod (od storitev prenočevanja, prehrane, zabave, rekreacije do drugih storitev za prosti čas in drugih storitev) oziroma razpolaga z naravnimi vrednotami, kulturno dediščino, zaradi katerega ga turist izbere za svoj potovalni cilj. »

Obrazložitev:

V Strategiji razvoja slovenskega turizma 2002-2006 (str. 13-16) je izpostavljeno, da so med drugim prednost slovenskega turizma:

- pestrost in privlačnost naravnega okolja (Primorje, Kras, alpski svet, Panonska nižina...),
- neokrnjene naravne znamenitosti (Triglavski narodni park, dolina Soče, kraške jame...),
- pristnost turistične ponudbe (neokrnjena narava - gozdovi, reke, jezera),
- prost pristop do odprtega prostora gozdov, gora, obalnega prostora rek, jezer in morja,
- ohranjene naravne vrednote in kulturna dediščina v okviru slovenskih zgodovinskih mest in podeželja,
- izredna biotska in krajinska raznovrstnost.

Prav tako v istem dokumentu ugotavljamo, da prav te prednosti predstavljajo priložnost za nadaljnji razvoj slovenskega turizma. Zato na osnovi tega predlagamo, da se naravne vrednote in kulturna dediščina umestijo med dejavnike, ki so nujni pri oblikovanju turističnega območja.

K 15. členu

3. V prvem odstavku (1) se v tretji in peti vrstici besedi »na ravni« zamenjata za besedi »v okviru«.

Obrazložitev:

Z definicijo na ravni turističnega območja izključujemo tiste subjekte, ki pokrivajo le določeno področje turističnega območja, kar je lahko posledica njegove velikosti ali organiziranosti. Z dikcijo v okviru turističnega območja bi bili zajeti vsi subjekti, ne glede na to, ali pokrivajo s svojim delovanjem celotno turistično območje ali ne.

4. Za drugim odstavkom se doda novi, tretji odstavek, ki se glasi:

» (3) Pravne osebe, ki želijo pridobiti status za delovanje v javnem interesu na ravni turističnega območja, morajo poleg pogojev iz prejšnjega odstavka pridobiti soglasje občin v okviru turističnega območja.«

Dosedanji tretji odstavek postane četrti, njegovo besedilo se v celoti nadomesti z novim, ki se glasi:

»(4) Pogoji iz drugega in tretjega odstavka tega člena, razen pogojev iz druge in pete alinee drugega odstavka, ne veljajo za pravne osebe, ki jih ustanovijo ali soustanovijo občine z namenom spodbujanja razvoja turizma v okviru turističnega območja.«

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

Obrazložitev:

Predlog zakona v prvem odstavku 19. člena določa, da je načrtovanje, organiziranje in izvajanje politike spodbujanja razvoja turizma na ravni turističnega območja v pristojnosti občine. Glede na navedeno je smiselno dati občinam možnost sodelovanja pri odločanju o podelitvi statusa za delovanje v javnem interesu pravnim osebam na njihovem območju.

K 16. členu

V drugem (2) odstavku se v drugi in četrti vrstici besedi »na ravni« zamenjata z besedama »v okviru«.

Obrazložitev:

Z definicijo na ravni turističnega območja izključujemo tiste subjekte, ki pokrivajo le določeno področje turističnega območja, kar je lahko posledica njegove velikosti ali organiziranosti. Z dikcijo v okviru turističnega območja bi bili zajeti vsi subjekti, ne glede na to, ali pokrivajo s svojim delovanjem celotno turistično območje ali ne.

K 21. členu

Šesta (glavna) alineja se spremeni tako, da se glasi:

„ - ozaveščanje in spodbujanje lokalnega prebivalstva za pozitiven odnos do turistov in turizma,“

Obrazložitev:

Dopolnilo utemeljujemo s tem, da za razvoj turizma ni ključen samo odnos do turistov, ampak tudi sam odnos do turizma, kajti v primerih, ko lokalno prebivalstvo ne bo naklonjeno razvoju turizma, ga bo kljub spodbudam težko razvijati. Prav tako to posledično vpliva na sam odnos do turistov.

K 24. členu

V tretjem odstavku (3) se številka »14,70« nadomesti z »20«.

Obrazložitev:

Trenutno vrednost točke, ki opredeljuje višino turistične takse, znaša 14 SIT. Višina vrednosti točke se ni spremenila vse od leta 1998, predlog Vlade RS za leto 2003 pa je, da bi znašala 14,70 SIT. Enak predlog se nahaja v predlogu predmetnega zakona. Glede na dikcijo v obstoječem zakonu o pospeševanju turizma in tudi predloga tega zakona naj bi bila vrednost točke odvisna od gibanja cen življenjskih potrebščin. Kakšen je ta indeks 2003/1998, lahko izračunamo, zato je predlog povsem nesprejemljiv. Tu velja poudariti, da turistično takso plača turist, ki sicer plačuje turistično takso v višini 1 EUR v primerljivih turističnih krajih. Poleg tega je prvotno besedilo, ki je bilo obravnavano v omejenem krogu (verjetno je šlo za osnutek), vsebovalo vrednost točke 20 SIT, od osnutka do predloga pa je bil storjen korak nazaj.

K 25. členu

V prvem odstavku se v tretji alineji na koncu črta vejica in doda besedna zveza, ki se glasi:

» ali na podlagi članske izkaznice invalidske organizacije,«

Obrazložitev:

Invalidi imajo člansko izkaznico, iz katere je razvidno, da gre za invalidno osebo. Odločb marsikdo nima pri sebi, še manj pa potrdil. Tudi do sedaj se je kot dokaz v te namene uporabljala invalidska članska izkaznica.

K 34. členu

V prvem odstavku (1) se doda nova, sedma alineja, ki se glasi:

»- garancijo ali dokazilo o zavarovanju za povrnitev škode zaradi neizvajanja ali neustreznega izvajanja pogodbenih obveznosti«

Obrazložitev:

Uveljavitev tega pogoja izhaja iz Direktive EU o paketnih potovanjih.

K 40. členu

Prvi odstavek (1) se dopolni tako, da se glasi:

»(1) Register turističnih vodnikov turističnega območja vodi v skladu z dogovorom med občinami turističnega območja ena od občin v turističnem območju. Vodenje registra lahko občine v skladu s svojimi akti prenesejo na druge osebe javnega ali zasebnega prava.«

Obrazložitev:

Za vodenje registra turističnih vodnikov določenega turističnega območja bi moral zakon dopuščati možnost, da to dela organizacija, ki konkretno izvaja vodenje oziroma vodi turistično območje.

K 42. členu

Doda se nova (15) točka, ki se glasi:

» Inšpekcijski nadzor po tem zakonu opravlja pristojni tržni inšpektorat.«

Obrazložitev:

Določitev inšpekcijskega nadzora je nujna za izvrševanje zakona.

Za nov 43. a člen

Doda se nov 43. a člen, ki se glasi:

»43. a člen
(izpolnjevanje pogoja garancije ali zavarovanja za povrnitev škode)

Določba sedme alineje 34. člena tega zakona stopi v veljavo v dveh letih od uveljavitve tega zakona in velja tudi za organizatorje potovanj, ki jim je bila licenca iz prvega odstavka 33. člena tega zakona že podeljena.«

Obrazložitev:

Potrebno je določiti prehodno obdobje, v katerem bodo organizatorji potovanj lahko zadostili na novo predpisanemu pogoju glede garancije ali dokazila o zavarovanju za povrnitev škode zaradi neizvajanja ali neustreznega izvajanja pogodbenih obveznosti.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in predloga proračuna Republike Slovenije za leto 2005 EPA 1004 - III, EPA 1005 - III

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, ob obravnavi predloga sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2005 sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2005

Državni svet se je seznanil s predlogom sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in predlogom proračuna Republike Slovenije za leto 2005 ter z napovedmi gospodarskih gibanj, na podlagi katerih je Vlada Republike Slovenije pripravila predloga proračunov.

Državni svet ugotavlja, da proračunski dokumenti sicer upoštevajo in uvajajo program učinkovitega vstopa v Evropsko unijo, večajo sredstva, namenjena internacionalizaciji podjetij, večji konkurenčnosti in prilagodljivosti gospodarstva ter predvidevajo večja vlaganja v znanost in razvoj, hkrati pa ne izpolnjujejo pričakovanja, na katera

opozarja gospodarstvo in strokovna javnost in sicer na področju razreševanja stroškov dela skozi davek na plače, varčevalnih ukrepov v okviru zdravstvene reforme in uvajanja spodbujevalnih ukrepov v okviru davčne reforme.

Državni svet meni, da so proračunski dokumenti pomembni zlasti v zvezi z:

1. integriranostjo v EU s polnopravnim članstvom Slovenije, pri čemer mora biti dan poudarek organiziranju pragmatičnega usposabljanja za koriščenje EU sredstev ter spoštovanju evropskih norm tudi v ekonomski politiki, kar je še zlasti pomembno pri indeksaciji plač in socialnih transferjev,
2. zagotavljanjem konkurenčnosti države z ustvarjanjem „prijaznega“ poslovnega okolja za podjetja in upoštevanjem določil sprejetega Socialnega sporazuma za obdobje 2003 do 2005 (predhodne razprave na Ekonomsko-socialnem svetu o dvigu praga obdavčitve plač, zagotovila, da se davki in prispevki ne bodo povečali, glede stroškov dela) ter zagotavljanjem olajšav za vlaganja v razvoj, primerljivih z drugimi državami EU,
3. umestitvijo porabe v realne okvire oziroma čim večji skladnosti programa za učinkovit vstop v EU s konkretno izvedbo v

proračunu. Ne glede na upoštevanje „obrutenja“ proračunskih prihodkov in odhodkov zaradi povezanosti proračuna z EU proračunom je rast proračunskih in tudi celotnih javno finančnih prihodkov in odhodkov prevelika glede na predvideno gospodarsko rast. Državni svet opozarja na neskladnost programa za učinkovit vstop v EU s konkretno izvedbo v proračunu, saj znaša predviden javno finančni primanjkljaj za leto 2004 1,73 % BDP, in ne 1,5 % BDP, število zaposlenih v javni upravi pa se ne zmanjšuje, ampak povečuje. Po mnenju državnega sveta bi bila nujna racionalizacija poslovanja v državni upravi in povečanje njene stroškovne učinkovitosti.

Prav tako državni svet ugotavlja, da proračunska poraba v delu, namenjenem področju lokalne samouprave, ne upošteva povečanih

stroškov, ki jih bodo morale poravnati lokalne skupnosti zaradi obveznosti, ki so jim bile naložene z nekaterimi ukrepi (uvajanje devetletke, pravice beguncev in podobno), dodatna sredstva za to pa niso predvidena.

* * *

Državni svet v skladu z 39. členom poslovnika državnega sveta določa predlog predračuna sredstev, ki naj bodo v proračunu Republike Slovenije zagotovljena za delo državnega sveta.

Državni svet ocenjuje, da je predračun sredstev, zagotovljen v republiškem proračunu za delo državnega sveta za leti 2004 in 2005, ustrezen. Pokriva najnujnejše stroške za normalno delovanje državnega sveta.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2004 in 2005 EPA 1006-III

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, ob obravnavi predloga zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2004 in 2005 sprejel naslednje

MNENJE k predlogu zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2004 in 2005

Državni svet Republike Slovenije je bil seznanjen z novostmi, ki odstopajo od doslej uveljavljenih rešitev pri pripravi predlogov zakonov o izvrševanju proračuna in se nanašajo na vezanost dela proračuna na EU proračun. Vlada Republike Slovenije je tudi predvidela postopke

za uravnoteženje proračuna v primeru spremenjenih gospodarskih gibanj ter usklajevalne mehanizme za socialne prejemke, ki se izplačujejo iz državnega proračuna, na novo pa je tudi določila zneske zadolžitve javnega sektorja.

Državni svet Republike Slovenije ni oblikoval konkretnih pripomb k predlogu zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2004 in 2005, pri čemer pa ugotavlja, da Vlada Republike Slovenije s predlogom zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2004 in 2005 ni upoštevala z ustavo in zakonom določenega postopka sprejemanja, ker tega ni predložila reprezentativnima združenjema slovenskih lokalnih skupnosti v uskladitev, kljub temu da vsebina zakona neposredno zadeva delovanje in financiranje občin.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah pomorskega zakonika - skrajšani postopek EPA 930 - III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 9. seji, dne 30. 9. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah pomorskega zakonika - skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je po opravljeni splošni razpravi predlog zakona soglasno **podprla**.

Komisija je za poročevalca določila predsednika mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o odpravi posledic naravnih nesreč - nujni postopek EPA - 926

Komisija državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji, dne 14. 7. 2003, obravnavali predlog zakona o odpravi posledic naravnih nesreč - nujni postopek, ki ga je v zakonodajni postopek Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta po razpravi sprejeli naslednji sklep:

Komisiji **podpirata** predlog zakona o odpravi posledic naravnih nesreč ob sprejetju naslednjih amandmajev:

I. Amandmaji komisij

K 7. členu:

V tretjem odstavku se številka "5" nadomesti s "6", za besedno zvezo "naslednjih ministrstev" doda "in interesnega združenja" ter doda nova četrta alineja, ki se glasi:
"- en predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije".

Obrazložitev:

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije je strokovno združenje, ki zastopa interese kmetijstva, zato je vključitev predstavnika tega združenja v to komisijo upravičena. Poleg tega so v vseh dosedanjih državnih komisijah, ki so bile imenovane ob izvajanju interventnih zakonov, bili vključeni predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

K 17. členu:

V četrtem in petem odstavku se besedna zveza "v višini 1,5 % prihodkov proračuna" nadomesti z "v višini oblikovane proračunske rezerve v občini".

Obrazložitev:

V skladu z 49. členom zakona o javnih financah se v sredstva proračunske rezerve izloča del doseženih prejemkov proračuna v višini, ki je določen s proračunom, vendar največ do višine 1,5 % prejemkov proračuna. Zato je treba dikcijo v višini 1,5 % preoblikovati tako, da bo skladna z zakonom o javnih financah, ki tudi opredeljuje namen uporabe sredstev proračunske rezerve.

K 34. členu:

Za drugim odstavkom se doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

(3) »Iz sredstev državnega proračuna se z izvajanjem državne pomoči v kmetijstvu zagotovijo sredstva v višini 25 % ocenjene škode za izplačilo akontacij. Za določitev višine sredstev državnega proračuna iz prejšnjega stavka se uporabijo predhodni podatki o škodi v kmetijstvu iz poročil občinskih komisij.«

Ostali odstavki se ustrezno preštevilčijo.

Obrazložitev:

Kmetijstvo kot gospodarska dejavnost ni akumulativno, zato je

potrebno vsako izgubo na osnovni substanci čimprej sanirati. Plačana akontacija pomeni oškodovancem za izvedbo ukrepov zmanjšanja ali preprečitve nadaljnje škode oziroma nastavitve nove proizvodnje edino rešitev. Sredstva dane akontacije se upoštevajo pri izdelavi programa sanacije posledic škode v kmetijstvu in v dodelitvi potrebnih sanacijskih sredstev.

K 38. členu:

V tretjem odstavku se besedna zveza "v višini 1,5 % prihodkov proračuna" nadomesti z "v višini oblikovane proračunske rezerve v občini".

Obrazložitev:

Obrazložitev je enaka kot pri amandmaju k 17. členu.

K 39. členu

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Sredstva za odpravo posledic škode v kmetijstvu se lahko dodelijo tudi pravni osebi s sedežem na območju Republike Slovenije, ki imajo dolgoročne pogodbe o sodelovanju, za nadomestitev izpada prometa s kmetijskimi pridelki."

Ostali odstavki se preštevilčijo.

Obrazložitev:

Promet v kmetijskih zadrugah, predvsem v specializiranih (npr. sadjarska kmetijska zadruga), se je zaradi zmanjšanja kmetijske pridelave, ki je posledica letošnje suše, drastično zmanjšal. Zato se predlaga, da se tudi specializirane kmetijske zadruge kot upravičenci vključijo v predlog zakona.

II. Komisiji podpirata amandmaje Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki jih je sprejel tudi Odbor državnega zbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot zainteresirano delovno telo.

* * *

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je sprejela še naslednji amandma:

K novemu 69. a členu

Doda se novi 69. a člen, ki se glasi:

»Odpisani prispevki za zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje se pokrijejo iz sredstev proračuna.«

Ostali členi se ustrezno preštevilčijo.

Obrazložitev:

Ne glede na velikost naravne nesreče imajo oškodovanci s področja kmetijstva pravico do ugotovitve škode in priznanja olajšav:

- zakon o dohodnini (Ur. l. RS, št. 71/93, 7/95, 11/95, 14/96 in 44/96) omogoča zmanjšanje katastrskega dohodka, če je prizadetost kmečkega prebivalstva kot posledica naravne nesreče nad 20 %. Enako se lahko uveljavlja zmanjšanje tudi zaradi škod v gozdovih, pri čemer je ta olajšava priznana za dobo 6 let;
- zakon o davčnem postopku (Ur. l. RS št. 18/96, 87/97, 35/98, 82/98, 91/98 in 108/99) omogoča odlok plačila davkov;
- zakon o pogojih, pod katerimi se kmetom zmanjšani ali odpisani prispevki štejejo za plačane (Ur. l. RS, št. 48/92 in 21/95), opredeljuje naravne nesreče in razmejuje oškodovance v kmetijstvu v dve kategorije glede na višino škode v primerjavi z letnim katastrskim dohodkom;
- zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. l. RS, št. 106/99, 72/00 in 124/00). Na podlagi določb tega zakona in sprejetega Sklepa o kriterijih za odpis, delni odpis, odlok ali obročno odplačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (Ur. l. RS, št. 50/00) je zaradi ogroženosti oz. plačilne nesposobnosti dana možnost, da zavezanci s področja kmetijstva prosijo za odpis;
- zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Ur. l. RS, št. 9/92, 13/93, 9/96, 29/98 in 6/99). Na podlagi določb tega zakona in objavljenih Meril za odlok, zmanjšanje ali odpis prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje (Ur. l. RS, št. 32/00) je dana možnost oškodovancem, ki opravljajo kmetijsko ali gozdarsko dejavnost kot edini ali glavni poklic (kmetje), da zaprosijo za odlok, zmanjšanje ali odpis obveznosti.

Glede na to, da navedeni zakoni pomenijo v prihodkih zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zavoda za zdravstveno zavarovanje primanjkljaj, se s predlaganim členom ta primanjkljaj pokrije v breme državnega proračuna. Zakon o izvrševanju proračuna RS za leto 2003 in 2004 (Ur. l. RS, št. 118/02 in 63/03) določa v 21 a členu pokrivanje obveznosti do zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Na podoben način se z določbo predmetnega zakona to ureja za oba zavoda.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je sprejela še dodaten sklep:

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poziva Vlado Republike Slovenije, da v najkrajšem možnem času zagotovi finančna sredstva za nabavo krme za govedorejo, predvsem v hribovitih območjih, saj kmetje masovno ponujajo živino za zakol in s tem zmanjšujejo stalež živine.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poziva Vlado RS, da pravočasno in koordinirano posreduje občinam navodila za izvajanje ukrepov za odpravo posledic naravnih nesreč.

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o veterinarstvu - skrajšani postopek EPA 882 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 8. seji, dne 4. 9. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o veterinarstvu, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Francem Sušnikom.

Predstavniki predlagateljev predloga zakona je v obrazložitvi poudaril, da s predlaganimi spremembami želijo urediti področje notranjega prometa z živalmi, saj je po sedanjih ureditvah potrebno za vsak premik živali v notranjem prometu poleg potnega lista pridobiti še po mnenju predlagateljev nepotrebno zdravstveno spričevalo. Države Evropske unije takšne ureditve namreč ne poznajo, saj je tam potni list tisti dokument, ki spremlja in ureja promet na notranjem trgu.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa je v obrazložitvi mnenja Vlade Republike Slovenije k predlaganemu zakonu pojasnil, da Vlada RS predlaganih sprememb zakona ne podpira, saj so v nasprotju z ostalo ureditvijo v zakonu, poleg tega pa so v nasprotju z zakonodajo EU. V Republiki Sloveniji zaenkrat še ni zagotovljena sledljivost živali drugače kot z veterinarskimi spričevali. Z uveljavitvijo Centralnega registra govedi bo za to vrsto živali možno zagotavljati sledljivost tudi s potnimi listi, vendar le takrat, ko bo Centralni register popolnoma operativen in bo to potrjeno tudi s strani Evropske unije. Ukinitve veterinarskih spričeval bi v Republiki Sloveniji lahko imela za posledico izbruh hujše kužne bolezni živali in celo ogrožanje zdravja ljudi, kar predstavlja veliko odgovornost.

Po razpravi je komisija predlog zakona **podprla**, soglašala pa je tudi s pripombami in stališči Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije:

K 3. členu

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

„Naslov 16. člena „veterinarsko spričevalo“ se spremeni v „promet živali.“

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

„Besedilo 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

1. Živali morajo biti na predpisan način označene in vpisane v register za posamezne vrste živali.
2. Živali v prometu spremlja potni list ali drug predpisan dokument, iz katerega je razvidno poreklo živali.
3. Živali, za katere se ne vodi centralni register na območju Republike Slovenije, morajo biti pred prometom veterinarsko pregledane. Ob pregledu izda uradni veterinar potrdilo o zdravstvenem statusu živali.
4. Natančnejše pogoje za označevanje živali, pogoje, vsebino in način izdaje veterinarskega spričevala, potnega lista ali spremljajočega dokumenta predpiše pristojni minister. „

Obrazložitev:

V Sloveniji deluje enotni sistem označevanja in registracije govedi in vse govedo v prometu spremlja potni list, iz katerega je razvidno poreklo živali in njeno bivanje. Za prašiče, drobnico in kopitarje je v pripravi enoten sistem označevanja in vodenja registra živali. Sistemi bodo pričeli delovati v letu 2004 in bo zagotovljeno sledenje porekla in reje živali. Pri živalih, za katere se ne vodi enotna računalniška baza in ni mogoče zagotoviti sledljivosti, se pred prometom opravi veterinarski pregled.

Zakon o veterinarstvu v petem odstavku 4. člena nalaga rejcem obvezo, da morajo nemudoma obvestiti veterinarsko organizacijo ali uradnega veterinarja o nevarnosti za zdravje živali in s tem povezano nevarnost za zdravje ljudi. Kontrola izvajanja tega določila je omogočena preko centralnega registra za posamezne vrste živali.

Sprejem živali v klavnica je pod veterinarskim nadzorom, vse živali so pregledane in njihovo poreklo se preveri v registru živali, zato je pregled označenih in registriranih živali na mestu izvora podvajanje dela in stroškov.

K 4. členu

Člen se črta.

Obrazložitev:

Mednarodni promet ureja 24. člen zakona in se z dopolnitvijo tega člena uredi nadzor pri izvozu živali.

Doda se nov 5. člen, ki se glasi:

„V 20. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

1. Promet z živalmi je dovoljen le, če so živali označene in vpisane v register na predpisan način. Za živali, za katere se ne vodi centralni register, se pred prometom opravi veterinarski pregled.“

Sedanji prvi odstavek 20. člena se spremeni v drugi odstavek in se v njem črta beseda „živalmi“ in „identifikacija“, tako da se glasi: Promet z živali, proizvodi in surovinami je dovoljen samo, če je bil na mestu izvora opravljen veterinarski pregled, če je zagotovljena sledljivost in so izpolnjeni tudi drugi predpisani pogoji.

Drugi, tretji in četrti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

Obrazložitev:

Je enaka kot pri 3. členu.

Doda se nov 6. člen, ki se glasi:

Za tretjim odstavkom 24. člena se doda nov odstavek, ki se glasi:

4. V prometu živali izven območja Republike Slovenije spremlja živali

poleg ostalih dokumentov tudi veterinarsko spričevalo, s katerim se potrjuje zdravstveno stanje živali in upoštevanje karenčnih dob.

Sedanji četrti, peti, šesti in sedmi odstavek postanejo peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

Obrazložitev:

S spremembo člena se predpisuje veterinarsko spričevalo za vse živali v mednarodnem prometu, kot predpisujejo Direktive EU 90/425 EC in 89/662 EC. Nadomeščena je ukinitvev 4. člena v predlogu zakona.

Doda se nov 7. člen, ki se glasi:

Predhodne določbe

Veterinarska spričevala za drobnico, prašiče in kopitarje se izdajajo do popolnega delovanja enotnega sistema označevanja in registracije prašičev, drobnice in kopitarjev.

Obrazložitev:

Enotni sistemi označevanja in registracije za prašiče, drobnico in kopitarje so v pripravi in z njihovim popolnim delovanjem bodo izpolnjeni pogoji za ukinitvev veterinarskih spričeval.

Ostali členi v predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o veterinarstvu se preštevilčijo.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o divjadi in lovstvu - prva obravnava EPA 995 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 10. seji, dne 27. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o divjadi in lovstvu - prva obravnava, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Antonom Anderličem.

Predlog zakona ohranja nekatere rešitve, ki so ustrezno rešene že v sedanji zakonodaji ter so dopolnjene z novostmi, ki izhajajo iz obstoječega aktualnega družbeno političnega stanja. Po predlagani zakonski rešitvi naj bi divjad ostala državna last, lovske pravice in koncesije za vsa lovišča pa bi naj podeljevala država, pri čemer bi najmanjša površina lovišč znašala 2.000 ha. Posebna novost v predlogu zakona je koncesija, ki bi jo naj upravljavci lovišč plačevali državi, pri čemer bi za lovišče z posebnim namenom koncesijo podeljevala Vlada Republike Slovenije, lovišča lovskih društev pa na podlagi javnega razpisa pristojni minister. Pri plačilu koncesin pa naj bi imele prednost in koristi predvsem lokalne skupnosti.

Predstavniki lovskih društev Preddvor, Kokra in Krvavec pa so izrazili nezadovoljstvo, ker izjava, podpisana s strani županov občin glede vračanja lovišč, v ničemer v zakonu ni bila upoštevana, prav tako pa lokalne skupnosti, lastniki gozdov in nasploh civilna družba niso sodelovali pri pripravi predloga zakona. V mnogih poglavjih in členih predloga zakona vloga, pomen in sodelovanje lokalnih skupnosti sploh niso omenjeni ali upoštevani (npr. pri lovsko-upravljaljskih območjih, loviščih s posebnim namenom, načrtovanju upravljanja z

divjadjo, javni službi za področje divjadi in lovstva, nalogah upravljavcev, koncesijah za upravljanje z divjadjo v loviščih s posebnim namenom in loviščih, divjadi v ujetništvu in oborah, preprečevanju in povračilu škode od in na divjadi, organiziranosti lovstva, lovsko-čuvarjski službi, lastninjenju družbenega premoženja in podobno), zato bi bilo potrebno vse to upoštevati.

Predstavnica Združenja lastnikov gozdov in lovskih upravičencev Slovenije je izjavila, da združenje ostro nasprotuje predlogu zakona, saj bi morala lovska pravica pripadati lastnikom zemljišč, ki bi lovišča tudi upravljali ali jih dajali v zakup. Lovišča bi morala biti velika najmanj 115 do 200 ha, poudarila je, da v primeru, če bo zakon sprejet, bodo poskušali uveljavljati pravico na Ustavnem sodišču Republike Slovenije, kakor tudi na Evropskem sodišču za človekove pravice. Predlagala je, da se zakon umakne iz procedure, saj je priporočilo EU, da morajo biti zakoni, ki se sprejemajo v državnem zboru, usklajeni s civilno družbo. Predlog zakona predstavlja kršenje treh členov Ustave Republike Slovenije, ki govori o podjetništvu in gospodarski pobudi; lovska pravica sodi k lastniku zemljišča, zato gre za poseg v osebno lastnino in kršenje ustave.

Predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije pa je poudaril, da predlog zakona v celoti zavračajo, saj je zadnji dve leti predlog lovskega zakona pripravljalo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, kjer so bila stališča Lovske zveze Slovenije in Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije že precej usklajena, zato jih je vložitev

tega predloga zakona skupine poslancev neprijetno presenetila, s čimer je dveletno delo predstavnikov ministrstva in zbornice bilo izničeno. Predlog v največji možni meri zapostavlja lastnike kmetijskih zemljišč in gozdov, saj je divjad last države; iz tega izhaja, da ima država tudi lovsko pravico in podeljuje koncesijo za upravljanje z divjadjo lovskim organizacijam za nedoločen čas. Pri tem imajo absolutno prednost obstoječe lovske družine, pri čemer lovske organizacije plačujejo nadomestilo za koncesijo državi. Lastniki zemljišč nimajo lovske pravice na svojem zemljišču, prav tako niso upravičeni do nobenega nadomestila za izvajanje lovske dejavnosti na njihovih zemljiščih, zato v primeru sprejetja takšnega zakona ne bodo več stoo odstotni lastniki svojih zemljišč. Predlog zakona grobo posega v lastninske pravice gozdnih in kmečkih posestnikov ter celo zapoveduje lastnikom, da morajo kot dobri gospodarji zaščititi svoja zemljišča pred škodami od divjadi. To pa pomeni, da sofinancirajo lovsko dejavnost, ki jo na njihovem zemljišču opravlja nekdo drug. Zaskrbljujejoče je tudi dejstvo, da so postopki za ugotavljanje in povračilo škod enako dolgotrajni in zapleteni kot doslej. Novi predlog zakona v ničemer ne rešuje problema škod zaradi divjadi, ki se vleče že desetletja in je danes celo vedno bolj pereč.

Na Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije menijo, da predlog zakona uvršča na seznam divjadi kar 127 vrst ptic, od katerih je šestim do sedaj zaščitenim vrstam določil tudi lovne dobe, pri čemer za večino od njih ni nobenega utemeljenega vzroka za odstrel. Potrebno je poudariti, da zasebna lovišča ali zasebne lovske družine nikakor ne pomenijo poslabšanja stanja na področju ekologije. Dober primer je gozdarstvo, ki kljub temu, da se je površina zasebnih gozdov v zadnjem desetletju povečala, so gozdovi enako pestri, lesna zaloga in prirastek pa se nenehno večata; potrebno je samo vzpostaviti ustrezen nadzor. Za podeželje bi v nekaterih delih Republike Slovenije pomenil lovski turizem pomemben vir dohodka, saj je kmetijstvo že nekaj časa izpostavljeno kritikam zaradi subvencioniranja pridelave. Po drugi strani pa država ne dovoli lastnikom zemljišč, da bi sami, brez njene pomoči, ustvarjali dohodek.

Predstavnik Lovske zveze Slovenije pa je poudaril, da vloženi predlog zakona podpirajo, saj zajema bistvene sestavine, ki zagotavljajo nadaljevanje sonaravnega gospodarjenja z divjadjo, zaščito divjadi in njenih habitatov, enakopravno vključevanje vseh državljanov pri izvajanju naravovarstvene in lovske dejavnosti. Med lovskimi organizacijami bo organizirana razprava o predlogu zakona s ciljem, da se oblikujejo posamezne konkretne pripombe, ki bodo še dodatno dvignile kvaliteto zakonskega predloga, in te pripombe bo Lovska zveza Slovenije posredovala predlagateljem.

Predstavnik Lovske zveze Slovenije je nadalje poudaril, da stojijo na stališču, da se zakonski predlog ne sme menjati na ključnih točkah (velikost lovišč, lovska pravica) in da mora divjad ostati državna last, saj je glavna dilema, izražena preko nekaterih društev, rešena tako, da je lastnikom zemljišč zagotovljena prednostna pravica pri vključevanju v lovsko družino, na območju katere imajo zemljišče, tako da jim je s tem dana možnost, da se lahko pod pogoji, ki veljajo za vse državljane, aktivno lovsko udeležujejo. Vsaka drugačna sistemska rešitev lovskega bi po mnenju Lovske zveze Slovenije vodila v smer, da bi se lovstvo obravnavalo kot šport, in ne kot del naravovarstvene dejavnosti, kar sedaj tudi je.

V razpravi so člani komisije ugotovili, da tudi Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ima pripravljen predlog zakona o divjadi in lovstvu, ker pa ni bil usklajen, ga ni predložilo v zakonodajno proceduro. Predloženi zakon ni bistveno drugačen od veljavnega zakona iz leta 1976, še več, poskuša izsiljevati nekaj, kar ni usklajeno, poleg tega pa prinaša dodatne obremenitve za kmete in obveznosti ter visoke sankcije.

Komisija meni, da je nujno potrebno upoštevati interese lokalnih skupnosti, saj v primeru, če le-ti ne bodo upoštevani, zakon ne bo zaživel, poleg tega pa bo postal predmet ustavnih sporov, zato bi veljalo opraviti javno razpravo po občinah, ne pa hiteti s sprejemom zakona.

Komisija nadalje ocenjuje, da predlog zakona ni pripravljen v duhu pravil Evropske unije, pri čemer je prisotna popolna ignoranca civilne družbe oziroma lastnikov gozdov, kjer bi bil potreben vsaj minimalen konsenz, zato je pričakovati konflikt interesov med lovci in kmeti.

Komisija je po razpravi sprejela (7 glasov za in 1 glas proti) naslednji sklep:

Predlog zakona o divjadi in lovstvu - prva obravnava ni primeren za nadaljnjo obravnavo, zato Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da ga po splošni razpravi **zavrne**.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti in komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju - skrajšani postopek EPA 946 - III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti in Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na skupni seji, dne 30. 9. 2003, obravnavali predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki ga je v zakonodajni postopek po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta predlog zakona **podprli**.

V razpravi so člani komisij opozorili na dejstvo, da predlagatelj s spremembo uvaja nove finančne obremenitve za kmete, o višini katerih pa sploh ni izdelal potrebnih izračunov in simulacij. Kmečkim zavarovancem, katerim se bodo naslednje leto z vstopom v Evropsko unijo že tako poslabšali pogoji poslovanja, predlagane zakonske spremembe prinašajo precejšnje dodatne finančne obveznosti. Zato se postavlja vprašanje, koliko kmetij se bo zaradi povečanih

obveznosti moralo zapreti. Na drugi strani pa se ugotavlja, da je na področju socialnega in zdravstvenega varstva kmetov odprto mnogo nerazrešenih vprašanj.

Kljub predlagani zakonski spremembi v Sloveniji še vedno ostaja določeno število nosilcev kmetij, ki se v zdravstveno zavarovanje ne bodo mogli vključiti, ker ne dosegajo predpisane višine katastrskega dohodka. Za nosilce teh kmetij bi po veljavni zakonodaji morale poskrbeti občine, ki pa zanje nočejo plačevati prispevkov. Ta problem se je pričel zaostrovati z dvigom cenzusa za vstop v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetov, ker se zaradi njegovega bistvenega povečanja kmetje niso več mogli vključevati v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Komisiji sta predlagali, da naj Ministrstvo za zdravje pred obravnavo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdrav-

stvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju v državnem zboru izdelava potrebne izračune in simulacije izračunov prispevkov za kmete, nosilce kmečkega gospodarstva in za člane kmečkega gospodarstva ter višine prispevkov za kmete, ki so obvezno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ter kmete, ki so prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ter primerjavo med sedanjim stanjem in novim stanjem s predlagano zakonsko spremembo.

Komisiji nadalje ugotavljata, da področje socialnega in zdravstvenega

varstva kmetov in oseb, ki se preživljajo z delom na kmetijah, ni enotno in celovito urejeno, ter predlagata Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvu za zdravje, da to področje ob sodelovanju Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano temeljito preučita in zakonsko uredita.

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja - skrajšani postopek EPA 989 -III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 11. seji, dne 22. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja - skrajšani postopek, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije predložil poslanec mag. Janez Drobnič.

Komisija navedenega predloga zakona **ni podprla**.

Na seji komisije predlagatelj zakona ni bil prisoten. Udeležila sta se ga predstavnika Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in poudarila, da po njihovem mnenju rešitev v prvem členu te spremembe, ki predlaga črtanje zgornje omejitve števila oddelkov javnega vrtca ni upravičena, ker omejitev v veljavnem zakonu ni mišljena dobesedno, saj lahko o tem dokončno odloča lokalna skupnost. Po njihovem mnenju tudi rešitev v 2. členu, ki predlaga pridobitev soglasja ministra v postopku imenovanja ali razrešitve ravnatelja pred končnim odločanjem v svetu javnega vrtca, ni upravičena iz razloga, ker se po določbi veljavnega zakona med potekom postopka izbire ministra ne izreka o posameznih kandidatih.

V razpravi je bilo zastavljeno vprašanje upravičenosti spodnje meje „vsaj desetih oddelkov“ za ustanovitev javnega vrtca po veljavnem zakonu v tistih lokalnih skupnostih, ki jih morajo združevati zaradi nižjega števila oddelkov.

Komisija predlagane prve spremembe ne podpira, ker meni, da določbe veljavnega zakona o omejitvi največjega števila oddelkov javnih vrtcev preprečuje le, da bi se ustanavljali preveliki javni vrtci, ki bi jih bilo težko voditi. Tudi druge predlagane spremembe komisija ne podpira iz razloga, ker pomeni vključitev ministra v postopek izbire ravnatelja v svetu javnega vrtca v fazi, ko izbira še ni opravljena, kar ne bi bilo primerno.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah zakona o zaščiti živali - skrajšani postopek EPA 885 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 6. seji, dne 3. 7. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o zaščiti živali - skrajšani postopek, ki sta ga Državnemu zboru Republike Slovenije predložila poslanca Franc Kangler in Ivan Božič.

Predlagatelj zakona Ivan Božič je pojasnil, da se s predlogom zakona v sedmi alineji 15. člena zakona o zaščiti živali predlaga črtanje besedila "ali jamarjenje", s čimer se želi omogočiti jamarjenje kot način lova, ki so ga v našem okolju izvajali že naši predniki. Določba zakona naj bi izničila dolgoletno prizadevanje kinološke stroke za dvig kakovosti delovne storilnosti psov jamarjev. Po mnenju predlagatelja zakona namen zakona o zaščiti živali ni prepovedati lov oziroma določen način lova kot tak, ampak je njegov namen zaščita živali pred mučenjem in drugimi neprimernimi dejanji.

Predstavnika Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta poudarila, da ministrstvo predloga zakona ne podpira, saj zakon o zaščiti živali med drugim v 15. členu določa prepovedana ravnanja, med drugim tudi uporabo živih živali za hrano, vabo, lovno preizkušnjo ali jamarjenje. Iz tega je razvidno, da zakon o zaščiti živali ne prepoveduje jamarjenja kot načina lova, ampak uporabo živih živali

za treniranje oziroma šolanje lovskih psov, kajti pri tem načinu šolanja se v jamo oziroma rov zapre žival, potem pa se nanjo spusti pse. To izhaja tudi iz določb tretjega odstavka 26. člena zakona o zaščiti živali, ki določa, da se mora lov izvajati v skladu s predpisi o lovstvu.

V razpravi so člani komisije ugotovili, da zakon o lovu (zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč, Ur. l. SRS, št. 25/76) dopušča jamarjenje, medtem ko zakon o zaščiti živali (Ur. l. RS, št. 98/99) jamarjenje prepoveduje. S predlaganim zakonom o spremembah zakona o zaščiti živali pa bi jamarjenje omogočili kot način lova.

Glede na navedeno komisija opozarja na različen pristop do razreševanja ureditve jamarjenja v različnih veljavnih zakonskih aktih, kar lahko v praksi povzroči kolizijo.

Komisija podpira ureditev jamarjenja kot načina lova, nasprotuje pa jamarjenju kot načinu ravnanja z živalmi.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava EPA 931 - III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 10. seji, dne 27. 10. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložil poslanec Alojz Sok.

Mnenje Vlade Republike Slovenije, ki so ga člani komisije prejeli s sklicem, je dodatno obrazložila predstavnica Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano; poudarila je, da se Vlada Republike Slovenije ne strinja z vsemi predlaganimi spremembami in dopolnitvijo zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, zato Vlada Republike Slovenije predloga zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, ki ga je vložil poslanec Alojz Sok, ne podpira.

Predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije pa je dejal, da je Ustavno sodišče RS z ustavno odločbo razveljavilo prve odstavke 13., 29. in 35. člena zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije s tem, da razveljavitev začne učinkovati po poteku enega leta od objave v Uradnem listu. Nadalje je Ustavno sodišče z odločbo ugotovilo, da je zakon o Kmetijsko gozdarski zbornici v neskladju z Ustavo, ker ne določa meril za določitev višine zborničnega prispevka, rok za odpravo neskladja pa je 31. 12. 2003. Zaradi obeh ustavnih odločb so na Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije v sodelovanju z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravili celovit predlog sprememb zakona, ki sledi odločbama Ustavnega sodišča in v celoti ureja razveljavljene člene oziroma člene, ki so v neskladju z ustavo.

Poudaril je, da se s predlogom zakona ne strinjajo, saj po njihovi oceni predlog zakona površno in nesistemske ureja področja, o katerih je odločalo Ustavno sodišče, uporablja netočne podatke ter hkrati predlaga tudi povsem nove rešitve, ki z ustavnima odločbama niso povezane in predstavljajo poseg v temelje, na katerih je bila po dolгих letih usklajevanja ustanovljena Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije. Še posebej je opozoril na določene predloge, ki so za Kmetijsko gozdarsko zbornico in njeno poslanstvo popolnoma nesprejemljivi in hkrati pomenijo rušenje vzpostavljenega sistema dela Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ti pa so zvišanje meje katastrskega dohodka za obvezno članstvo z 20.000 na 66.666 SIT, ukinitvev plačila pavšala, volitve v svet zbornice iz prve volilne skupine in izločitev kontrolne in selekcijske službe iz pristojnosti Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

Po razpravi je komisija soglasno sprejela naslednji sklep:

Komisija predloga zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - druga obravnava, ki ga je predložil poslanec Alojz Sok, **ne podpira**.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

POSVETI, JAVNE RAZPRAVE IN PREDAVANJA

Državni svet Republike Slovenije je 5. decembra 2003 pripravil predavanje **O NOVIH DIMENZIJAH SLOVENSKO-AVSTRIJSKEGA SODELOVANJA**. Predaval je prof. dr. Bernhard Pelzel.

Državni svet Republike Slovenije in Avstrijski inštitut za vzhodno in jugovzhodno Evropo – izpostava Ljubljana sta dne 5. 12. 2003 organizirala predavanje »Nove dimenzije slovensko-avstrijskega sosedstva: **Perspektive avstrijsko-slovenskega znanstvenega sodelovanja v Evropskem raziskovalnem prostoru po vstopu Slovenije v EU**«.

Prof. dr. Bernhard Pelzel, znanstveni direktor raziskovalne družbe Joanneum Research iz Gradca, je uvodoma dejal, da sta si Slovenija in Avstrija, kljub temu da imata različna jezika, da sta dolgo časa imeli drugačen družbeni in gospodarski sistem, zelo blizu, kar je potrebno izkoristiti.

Po besedah dr. Pelzla je med Mariborom in Gradcem nastal inovativni gospodarski prostor, ki je pripeljal do tega, da je štajerska gospodarsko raziskovalna družba SFG pod imenom »Tehnološka os Gradec-Maribor« razvila programe, na podlagi katerih lahko ta gospodarska regija raste in postaja močnejša.

V Sloveniji je filozofija grozdov (clustrov) enako močna kakor v Avstriji, z občudovanjem pa so v Avstriji ugotovili, da so bili v letu 2001 v Sloveniji odobreni trije pilotni grozdni projekti, ki so med seboj tudi dobro usklajeni.

To so razlogi, zaradi katerih dr. Pelzl ponuja in prosi za sodelovanje z Joanneum Research raziskovalno družbo.

Družbi Joanneum Research je štajerska deželna vlada dala nalogo, da Štajerski zagotovi položaj gospodarsko, inovativno in razvojno privlačne regije ter ji omogoči nadaljnji razvoj v tej smeri.

Podjetje Joanneum Research sestavlja 15 inštitutov, v katerih je zaposlenih 364 delavcev (od katerih je polovica žensk), njegov letni promet pa zanaša dobrih 20 milijonov evrov. Podjetje je zastopano na 14 lokacijah na avstrijskem Štajerskem in ima močno zastopstvo na Dunaju, podjetje je udeleženo v vseh za odločanje pristojnih centrih na Štajerskem in je od novembra 2003 tudi prvi globalni akter na področju uporabne znanosti.

Gospodarski uspeh družb se lahko meri po različnih kriterijih. Eden od njih je gospodarsko delovanje družbe. Skoraj tri četrtine svojih stroškov pokrije družbe Joanneum Research sama preko pogodbenih raziskav, od česar predstavljajo pogodbe z gospodarskimi družbami 40 % naročil, 41 % pa so državna naročila.

Skoraj tretjino dohodka družba ustvari v tujini, pri čemer imajo osrednjo vlogo projekti Evropske unije, predvsem v okviru petega in šestega okvirnega programa. Družba Joanneum Research si je že zagotovila sodelovanje v skupnem projektu v vrednosti približno 9,6 milijona evrov, od tega je za raziskavo EU namenila približno 5,9 milijona evrov. Dr. Pelzl je zato prepričan, da imata Slovenija in Avstrija velik potencial predvsem na področju sodelovanja pri skupnih EU projektih.

V družbi Joanneum Research je z desetodstotnim deležem udeležen tudi nizozemski raziskovalni velikan - TNO.

Povezava med TNO in Joanneum Research je prva povezava te vrste v EU, kjer je naletela na precejšno pozornost. Podjetji sta kljub

različni velikosti (v NTO je zaposlenih 5500 delavcev) popolnoma enakovredna partnerja, kar pomeni, da enakovredno predlagata projekte, ki jih predstavljata v Bruslju, se potegujeta za projekte in sredstva EU ter sodelujeta v okviru krovne organizacije izvenuniverzitetnih institucij. Podobno pot, sklicujoč se na ta model, je ubralo tudi finsko raziskovalno podjetje VTT (Nokia).

Bistveno politično ozadje za delitev nalog med Joanneum Research in TNO je politično program EU regija prihodnosti, ki obsega Slovenijo, avstrijski deželi Koroško in Gradiščansko, regije in province zahodne Madžarske in severne Italije ter del bodoče članice EU Hrvaške. Strateški cilj družbe Joanneum Research je enako ozko med seboj povezati čim več raziskovalnih ustanov, ki se nahajajo na področju t. i. EU regije prihodnosti, kot je njena povezanost s TNO. Ta cilj je tudi močno vplival na pogodbo s TNO, ki družbi Joanneum Research dovoljuje, da se na enak način povezuje z raziskovalnimi organizacijami v EU regiji prihodnosti, ne pa tudi z raziskovalnimi organizacijami v drugih regijah. Mnenje dr. Pelzla je, da je na tem prostoru možno ustvariti center, ki bi bil podoben MIT (Massachusetts Institute of Technology) oziroma Silicon Valley in s tem konkurirati raziskovalnim inštitutom v ZDA in Evropi.

Te cilje je možno doseči v okviru šestega okvirnega programa, katerega glavna naloga je zvišanje konkurenčnosti gospodarstva, podjetništva in industrije. Po besedah dr. Pelzla je za dosego teh ciljev k sodelovanju potrebno privabiti tako raziskovalne institucije kot tudi izobraževalne ustanove ter gospodarstvo, predvsem podjetja, ki ustvarjajo delovna mesta. Družba Joanneum Research si je to sodelovanje zamislila tudi kot projekt, ki bi mlade ljudi spodbujal, da bi se po študiju v središču vračali domov ter s tem pripomogli k razvoju regije.

Pilotni projekti so bili uspešni, zato dr. Pelzl vse slovenske institucije poziva k sodelovanju.

PETO SREČANJE ZDRUŽENJA EVROPSKIH SENATOV V PRAGI

Češki senat je 7. oktobra gostil 5. srečanje Združenja evropskih senatov. Češki senat je v Pragi gostil Združenje, peto po vrsti za francoskim in belgijskim senatom, slovenskim državnim svetom in španskim senatom. Združenje povezuje zgornje oziroma druge domove parlamentov držav članic Evropske unije in držav kandidatki oziroma pristopnic za članstvo v Evropski uniji s ciljem preučevanja in razvijanja dvodomnosti. Naknadno, po sprejemu drugih domov Rusije in BiH, pa je Združenje pridobilo širši pomen, saj dejansko združuje vse druge domove držav, ki so članice Sveta Evrope. Poleg slovenskega državnega sveta so člani Združenja še naslednji drugi domovi: avstrijski zvezni svet, belgijski senat, dom narodov Bosne in Hercegovine, češki senat, francoski senat, italijanski senat, nizozemska prva zbornica, nemški zvezni svet, poljski senat, romunski senat, ruski svet federacije, švicarski stanovski svet in španski senat. Do ukinitve marca leta 2001 je bil član omenjenega Združenja tudi hrvaški županijski dom. Poleg omenjenih članov pa na srečanjih Združenja sodeluje tudi luksemburški državni svet, ki ima v skladu s statutom združenja status opazovalca. Združenje evropskih drugih domov torej povezuje institucije različnih evropskih držav, ki so po pristojnostih med seboj sorodne in imajo podobne interese.

Letošnjega srečanja v Pragi so se udeležili predstavniki vseh članov Združenja, razen predstavnikov Nizozemske, ki jih je zastopala

veleposlanica. Na zasedanju so bili prisotni predsedniki zgornjih domov parlamentov Nemčije, Avstrije, Belgije, Bosne in Hercegovine, Španije, Ruske federacije, Francije, Poljske, češke in Slovenije, med tem ko so bili vodje delegacij drugih domov Italije, Romunije, Švice in Luksemburga podpredsedniki. Osrednja tema 5. zasedanja je bila namenjena različni sestavi domov v dvodomnih parlamentih kot predpogoj za njihovo učinkovitost, načini sestave, pogoji za članstvo, mandatna doba, razpustitev.

Delegacijo državnega sveta je vodil predsednik Janez Sušnik, sestavljali pa so jo še Drago Mirošič, veleposlanik Republike Slovenije na Češkem, Primož Hainz, sekretar Državnega sveta, Dušan Štrus, sekretar interesne skupine, Zdenka Simčič, državna sekretarka v Protokolu Republike Slovenije in prevajalka ter Aleksander Mladenič, novinar STA.

V otvoritvenem nagovoru je predsednik češkega senata Peter Pithart predstavil pretekla zasedanja Združenja evropskih senatov. Ob tem je poudaril, da je Združenje tekom svojega delovanja pridobilo dva nova člana (svet federacije Rusije in dom narodov BiH, ki sta postala člana Združenja na 3. srečanju v Ljubljani) in izgubilo enega člana (hrvaški županijski dom), poleg tega pa se preučujejo možnosti ustanovitve drugega doma tudi v Ukrajini in na Slovaškem. Pithart je

poudaril, da podobno združenje ne obstaja na ravni prvih domov evropskih parlamentov, kar pa ni nenavadno. Nedvomno Združenje evropskih senatov obstaja tudi zato, ker se v večini dvodomnih ureditev postavljajo vprašanja o smiselnosti obstoja drugega doma. Razčlenil je tudi argumente, ki govorijo v prid dvodomni ureditvi parlamenta. Po njegovem mnenju je dvodomnost primerna za večnacionalne družbe in družbe, v katerih demokracija še ni dovolj zakoreninjena. Dvodomnost ni značilna in nujna samo za federalne države, odločujoč vpliv za njeno uveljavitev je želja po raznolikosti predstavnosti. Njen glavni pomen je torej v uveljavitvi zavor in ravnovesij.

V nadaljevanju pa je Pithar razvijal misel o učinkovitosti dvodomnega parlamentarnega sistema. Poudaril je idejo, ki je vsebovana že v naslovu teme zasedanja, da je različna sestava domov v dvodomnih parlamentih predpogoj za njihovo učinkovitost. Ta ideja zajema ne samo druge domove, ampak tudi prve domove. V predstavitvi češkega dvodomnega parlamenta se ni omejil le na njegovo veljavno ureditev, ampak je predstavil tudi zgodovino dvodomnosti na Češkem. Oba domova, predvsem pa drugi dom, ki je tudi na Češkem po pristojnostih šibkejši od prvega doma, lahko učinkovito izvajata svoje funkcije samo, če sta si med seboj različna. Omenjena različnost se v primeru češke dvodomnosti kaže na primeru različnih volilnih sistemov, različne pasivne volilne pravice, različne dolžine mandata, različne možnosti prenove domov in različne možnosti razpusta. Praktično se raznolikost kaže tudi v različnih obdobjih razpisa volitev, saj potekajo volitve članov poslanske zbornice v mesecu juniju, volitve članov senata pa v jesenskih mesecih, oktobra ali novembra.

Vodja vsake delegacije je nato predstavil raznolikost načina sestave, dolžine mandata, pogojev za članstvo, razpusta obeh domov parlamenta države, ki jo je zastopal. Tako je predsednik državnega sveta Janez Sušnik predstavil ureditev volitev v državni svet, ki je unikatna in je ni zaslediti nikjer na svetu. Predstavnostvo družbenih interesov je namreč v Evropi zaslediti le še v irskem senatu, ki pa se razlikuje od državnega sveta, povsem različne pa so tudi volitve v oba domova.

V popoldanskem delu srečanja je potekala razprava na temo "Prihodnost in vloga nacionalnih parlamentov znotraj Evropske unije v luči ustavne pogodbe". Češki senat je namreč 5. srečanje Združenja evropskih senatov organiziral v času, ko je potekala 6. medvladna konferenca v Rimu. Nova ustavna pogodba naj bi med drugim na novo uredila razmerja med nacionalnimi parlamenti in Evropsko unijo, zato so predsedniki v razpravi komentirali vsebino nove ustavne pogodbe za Evropo. Tudi predsednik državnega sveta se je udeležil te razprave. Predstavil je novo slovensko ustavno ureditev razmerij med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije ter se zavzel, da se v zaključkih srečanja poudari, da na področju obravnavanja zadev Evropske unije delujeta oba domova parlamenta.

Vodje delegacij zgornjih domov so na koncu zasedanja sprejeli zaključno deklaracijo, v kateri so poudarili nekatere pomembne prednosti dvodomnega parlamentarnega sistema. Strinjali so se tudi z amandmajem predsednika državnega sveta Janeza Sušnika, ki je poudaril pomen in vlogo obeh domov pri obravnavi zadev, ki so pomembne za nacionalne parlamente v razmerju do Evropske unije, kot je določeno v osnutku ustavne pogodbe za Evropo. Vendar pa se amandma ni nanašal na vse člane Združenja, ampak samo na države članice Evropske unije, zato so se vodje delegacij strinjali, da se ta amandma priloži zaključni deklaraciji.

Predsednik državnega sveta Janez Sušnik je ob robu tega srečanja Združenja evropskih senatov opravil še nekaj dvostranskih srečanj. Ločeno se je srečal z gostiteljem, predsednikom češkega senata Petrom Pithartom, predsednikom nemškega zveznega sveta Wolfgangom Böhmerjem, predsednikom avstrijskega zveznega sveta Hansom Agerjem, predsednikom sveta federacije Sergejem Mironovom ter podpredsednikom italijanskega senata Lambertom

Dinijem. Osrednje teme omenjenih ločenih pogovorov so se nanašale na krepitev odnosov med zgornjimi domovi in državami, medtem ko se je pogovor s senatorjem Lambertom Dinijem vrtil zlasti glede vprašanj, povezanih s pristojnostmi zgornjih domov parlamentov, njihovo izvolitvijo in vlogo v parlamentarni demokraciji.

Dvostransko srečanje predsednika državnega sveta Janeza Sušnika z gostiteljem 5. srečanja Združenja evropskih senatov, predsednikom češkega senata Petrom Pithartom.

Predsednik državnega sveta Janez Sušnik in predsednik češkega senata Petr Pithart sta v pogovoru izrazila zadovoljstvo nad zelo dobrimi odnosi med državama, ki se kažejo tudi v dobrih odnosih med parlamentoma oz. državnim svetom in češkim senatom. Ob tem je gostitelj poudaril, da med državama še nikoli ni prišlo do nesoglasja ali nesporazuma, državi pa nedvomno povezuje tudi to, da hkrati vstopata v Evropsko unijo.

Dotaknila sta se tudi aktualnega dogajanja, povezanega z medvladno konferenco v Rimu ter obravnavo ustavne pogodbe za Evropo, ki bo v enem delu urejala tudi vlogo dvodomnih nacionalnih parlamentov. V tej zvezi je Janez Sušnik gostitelju predstavil, da bi morali na srečanju izpostaviti vlogo dvodomnosti ter učinkovito delovanje zgornjih domov parlamentov. Slednje zamisel je Petr Pithart pozdravil, ob tem pa opozoril na težave, s katerimi se soočajo dvodomni parlamenti. Tudi češke izkušnje namreč kažejo, da so vprašanja, s katerimi se spopadajo podobne, povezane pa so zlasti z vprašanji financiranja in razmejitvijo zakonodajnih pristojnosti. Predsednik državnega sveta Janez Sušnik je nazadnje svojega češkega kolega povabil na obisk v Slovenijo, kar je Petr Pithart z zadovoljstvom sprejel.

Srečanje predsednika državnega sveta Janeza Sušnika s predsednikom nemškega zveznega sveta Wolfgangom Böhmerjem.

Predsednik državnega sveta Janez Sušnik je izrazil poseben interes za razvoj odnosov med državnim svetom in nemškim zveznim svetom, še posebno v luči vstopanja Slovenije v Evropsko unijo. Poudaril je, da se je potrebno zavzemati za dobre odnose med institucijama, in povabil predsednika nemškega zveznega sveta v Slovenijo. Izpostavil je tudi idejo, da morajo drugi domovi sodelovati tako med seboj kot tudi s prvimi domovi pri obravnavi zadev Evropske unije, kar bo za državni svet pomembno po vstopu v Evropsko unijo.

Predsednik Bundesrata Wolfgang Böhmer se je strinjal s potrebo po nadaljevanju krepitve stikov med Nemčijo in Slovenijo ter z izmenjavo mnenj in izkušenj med obema institucijama. Izrazil je interes za izvedbo dvostranskega srečanja s predsednikom državnega sveta, vendar pa se mu bo oktobra iztekel enoletni mandat predsedovanja zveznemu svetu. Sušnikovo idejo o vlogi drugih domov na področju obravnavanja zadev Evropske unije pa je pozdravil in ob tem izpostavil nekatere izkušnje nemškega zveznega sveta.

Srečanje predsednika državnega sveta Janeza Sušnika s predsednikom Sveta federacije Ruske federacije Sergejem Mironovom.

Oba sogovornika, Janez Sušnik in Sergej Mironov, sta izpostavila izjemno dobre odnose med državama, kar se odraža na vseh ravneh sodelovanja. Predsednik državnega sveta je poudaril, da si v državnem svetu želimo krepitve sodelovanja s svetom federacije, in Mironova povabil, naj prihodnje leto skupaj počastita spomin na med prvo svetovno vojno padle ruske vojake in se skupaj udeležita vsakoletne slovesnosti ob Ruski kapelici pod Vrščem.

Mironov je na drugi strani izrazil hvaležnost, da je svet federacije na 3. srečanju Združenja v Ljubljani postal njegov član, in poudaril, da

se je pred kratkim srečal v Moskvi s predsednikom slovenske vlade Antonom Ropom. Za povabilo v Slovenijo se je iskreno zahvalil ter poudaril, da je spomin na padle ruske vojake zelo pomemben, vendar mora za sprejem obiska v Sloveniji preveriti urnik svojih obveznosti. Izrazil pa je svojo pripravljenost, da se krepijo odnosi tako med svetom federacije in državnim svetom kot tudi med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo.

Srečanje predsednika državnega sveta Janeza Sušnika s predsednikom avstrijskega zveznega sveta Hansom Agerjem.

V pogovoru sta se predsednika strinjala, da je potrebno ohranjati visoko stopnjo sodelovanja med zgornjima domovoma, saj sta državi sosedi. Oba sta poudarila pomen sodelovanja drugih domov pri obravnavi zadev Evropske unije. Vodja avstrijske delegacije je na kratko predstavil avstrijsko ustavno ureditev na tem področju ter poudaril nekatere probleme, s katerimi se avstrijski zvezni svet sooča na tem področju v praksi. Predsednika sta se strinjala, da bo velik del prihodnjega sodelovanja med obema institucijama zajemalo tudi to področje.

Predsednik Državnega sveta se je zanimal tudi za možnost povečanja količine slovenskega cestnega tovornega prometa preko Avstrije. Sogovornik je poudaril, da cestni tovorni promet nasploh predstavlja

velik problem za Avstrijo, predvsem za deželo Tirolsko, saj je ta promet onesnaževalec okolja kot tudi povzročitelj hrupa. Oboje pa negativno vpliva na razvoj turizma v Avstriji.

Srečanje predsednika državnega sveta Janeza Sušnika s podpredsednikom italijanskega senata Lambertom Dinijem.

Podpredsednik italijanskega senata Lamberto Dini je predstavil italijansko ureditev dvodomnosti, za katero je menil, da ni najbolj primerna za Slovenijo. Vloga močnega italijanskega parlamenta, kjer imata oba domova povsem enake pristojnosti, izhaja iz spoznanja iz časa, ko je imela italijanska vlada zelo močne pristojnosti. Da se takšna ureditev in praksa v Italiji ne bi več ponovila, so v Italiji okrepili položaj parlamenta.

Predsednika državnega sveta so zanimale tudi italijanske izkušnje zaradi možnosti, kako urediti oziroma morda izboljšati učinkovitost delovanja slovenske zakonodajne oblasti. Italijanski sogovornik je poudaril pomen nadzorne vloge drugega doma nad vlado, še posebej če drugi dom ne glasuje o njeni zaupnici. Poleg tega pa je omenil, da bi kazalo razmisliti o možnosti spremembe načina izvolitve državnih svetnikov. S tem, ko bi bil del državnih svetnikov izvoljen neposredno (in ne posredno kot sedaj), bi se namreč povečala legitimnost državnega sveta.